

OBSAH:

Setkání s Ježíšem se nevyhneš.....	3
On má o Tebe zájem tam, kde právě jsi, a dnes	5
Tato nabídka platí všem	7
Několik slov ateistům	10
Několik slov posměvačům	16
Několik slov obrovskému zástupu formálních křesťanů	21
Bud' – anebo	24

©2005

GBV-Dillenburg

Eiershäuser Str. 54

D-357 13 Eschenburg

www.gbv-dillenburg.org

Rozšiřování:

ŠÍŘENÍ PÍSM A SVATÉHO

Nabočany 19

CZ-538 62 Hrochův Týnec

www.sirenipismasvateho.cz

2026

Setkání s Ježíšem se nevyhneš

Mnoho věcí je nejistých. Možná že mnohem více, než si myslíme. Kdo z lidí se může podívat do budoucnosti? Ani jeden. Někdo o ní má nejasné představy, jiný zase důkladně propočtené plány. Avšak vždycky jde jen o rovnice s mnoha neznámými – o výpočty, které mohou vyjít, nebo ne. Ale kde najdeš člověka, v jehož srdci by nevystávaly touhy a přání vymalované těmi nejkrásnějšími barvami? Také toto však jsou pouhé mýdlové bublinky, hrající pestrými a slibnými barvami, které však pojednou a beze stopy mizí. Tiše, jako by ani nikdy nebyly. – Co bude s Tvým novým místem, s Tvým postupem v zaměstnání? Budeš dál v oblíbenosti a ve vážnosti? Jak to vůbec bude dále s Tebou, anebo s lidmi, které máš rád? A s Tvým majetkem, s Tvými úsporami? Co z toho všeho bude? Je vůbec něco, s čím skutečně můžeš počítat, nač se můžeš spolehnout? Jak mnoho otazníků!

Ale jedno je jisté. Je něco, nač se můžeš skálopevně spolehnout. Ano, toto jedno je zcela jisté: Jednou se budeš muset setkat s Pánem Ježíšem. Buď zde, anebo tam. Ježíši, Božímu Synu, se nevyhneš. Ať chceš anebo nechceš, ať v Něho věříš nebo nevěříš, ať Ho miluješ nebo nenávidíš, ať Ho ctíš anebo Jím pohrdáš – Jemu se nevyhneš. Ať Ti je lhostejný nebo ne, ať Ho hledáš

anebo před Ním utíkáš, ať Jeho jméno vzýváš nebo se mu posmíváš – Jemu se nevyhneš.

Ani když si snad myslíš, že smrtí bude všemu konec. Nebudeš se moci někam schovat. Můžeš třeba udělat opatření, aby Tvá smrtelná schránka jednou byla spálena a popel rozptýlen do všech světových stran, anebo aby byla podle jedné americké metody zmrazena na velmi nízkou teplotu. Jedno je nezměnitelně jisté: setkání s Pánem Ježíšem se nevyhneš. Jednou dokonce budeš muset před Ním padnout na kolena, neboť Bible říká, že se před Ním skloní každé koleno (Filipským 2,10). Ano, opravdu každé. Také kolena lhostejných, chytráků, ateistů a pohrdačů. I kolena těch, kteří se v tomto životě klaněli jenom svému „já“ a svým modlám.

A Bible také říká, že každý jazyk bude vyznávat, že Ježíš Kristus je Pán (Filipským 2,11). Považ: každý jazyk! Také jazyk posměvačů a těch, kteří Jeho svaté jméno zneužívali k rouhání a klení. Rovněž jazyk těch, kteří Jeho jméno bezmyšlenkovitě odříkávali, nebo kteří se s Ním vypořádali jako s nějakým dobrým člověkem, anebo dokonce jako s nějakým vymyšleným mýtem, pouhou náboženskou vybájenou osobou. Jedno je jisté: setkání s Ježíšem se nikdo nevyhne.

On má o Tebe zájem tam, kde právě jsi, a dnes

Ale Bůh Ti chce pomoci. Má pro Tebe slavnou zprávu. Nechce, aby Jeho Syn Ježíš Kristus se jednou s Tebou musel setkat jako Soudce, aby Tě musel kvůli Tvému svévolnému životu poslat do bezmezného tmy, do věčných výčitek svědomí a zavržení daleko od Boží tváře, jak o tom Bible tak vážně mluví (Evangelium Marka 9,43-48). Bůh Tě má rád! Přeje si naopak, aby ses za svého života obrátil k Pánu Ježíši jako svému Spasiteli a následoval Ho pak jako Pána svého života. Ještě jsi nikdy nepocítil tu velikou pečující Boží lásku? Ještě jsi nikdy nepozoroval, jak ten svatý, věrný Bůh o Tebe usiluje? Jak Ti v tom či onom poželhal? Anebo také jak občas skrytým způsobem zasahuje do nastavení kormidla Tvého života? Chce změnit neblahý kurs, a dát Tvému životu naprosto nový směr. Ohlédni se jen zpět a rozeznáš víc než jeden takový zásah do zaměření svého života. Tehdy to bylo Boží slovo, které Tě tak vážně napomínalo k pokání a obrácení. Anebo jak Tebou otřásla náhlá smrt Tvého přítele nebo příbuzného, jenž byl smrtí vyrván uprostřed kvetoucího života a nejpilnější tvůrčí práce! A pak si jistě vzpomeneš na nemoc, která Tě upoutala na lůžko, kdy jsi konečně měl tolik času a klidu zamyslet se nad svou cestou.

To vše byly Boží zásahy do Tvého života, aby Tě přivedly k zamyšlení, k obrácení. Jak vynalézavá je Jeho

láska, aby Tě zburcovala z nebezpečného spánku! Ano, vskutku je tomu tak: cesta do zkázy bývá přehrazována častými Božími zásahy. Jestliže nepřijdeš do nebe, bude příčinou jen to, že ses sám rozhodl raději jít dál po šikmé cestě, vedoucí do zahynutí, nežli uposlechnout Boha. Ale Bůh činil a dále činí, co jen může, aby Tě před tím uchránil. Dříve než tam upadneš, bez po-
všimnutí přecházíš Bibli, působení modliteb věřících přátel, působení Ducha Svatého, celé hory logiky a kříž Ježíše Krista.

Proto Ti je určena vážná prosba: Dej svou věc s Bohem do pořádku již zde na zemi! Neodkládej to na pozdější dobu. Tato věc opravdu nestrpí odkladu, spěchá. Zamyšli se nad tím, že to svatého Boha stálo Jeho jediného Syna, abychom Ty i já mohli obdržet odpuštění hříchů. Bůh **Jej** na golgotském kříži stihl soudem, který jsme zasloužili **my**. Ale je třeba, aby tento Boží dar, tato Jeho nabídka zproštění viny, byla Tebou přijata. Jak? Tak, že konečně přestaneš s maskovací taktikou svého života a navždy dáš za pravdu pravdě, s vážností vyznáš Ježíši své hříchy a budeš Ho pak věrně následovat jako svého osobního Spasitele a Pána. To Ti dá pokoj, který přesahuje jakékoli lidské pomyšlení. Mohu Ti dosvědčit, že Tě to učiní radostným Božím dítětem. Pak budeš moci s důvěrou hledět vstříc budoucnosti, protože budeš vědět a každodenně se budeš vždy

znovu přesvědčovat o tom, že Tě drží a vede mocná ruka Tvého Pána. Budeš moci mít jistotu, že Tě čeká věčná sláva. Odlož tedy všechna „kdyby“ a „ale“ a vezmi Ho za slovo! Uposlechni a přijmi Jeho přívětivé pozvání! Mluví k Tobě tam, kde právě jsi, a chce Tě dnes.

Slyš, Pán Ježíš tebe volá: Proč jen otálíš?
Často slyšels hlas ten libý: Kdy se obrátíš?
Dlouho, dlouho váháš, meškáš; nač tak čekáš jen?
Brzo život uplyne ti, zajde spásy den.
Proč jen váháš obrátit se? Ježíš volá tě.
Slyš hlas Jeho plný lásky, jak tě něžně zve.
Ó, zda myslíš, že dost času, až se zestaráš?
Víš-li, zda snad už dnes v noci počtu nevydáš?

Tato nabídka platí všem

Ano, tato nabídka platí i Tobě. Dnes je nám sice nabízena spousta všelijakých věcí, takže všichni jsme v nebezpečí, že ztratíme pravou míru. Často už ani neumíme rozlišit mezi tím, co je opravdu důležité, a něčím, co je druhořadé anebo vůbec nepotřebné. Jsme stále v nějakém napětí. Nabízí se nám hojnost zboží a různých milých věcí, které v minulých dobách nebyly dopřány ani mnohému králi nebo císaři. Pokroky ve vědě a v technice nabyly netušeného rozsahu a přesahují

naši představivost. Fyzikálnímu výzkumu se podařilo proniknout jak do nejmenších částic hmoty, tak do jejích největších celků. Zkoumáme tajemství atomového jádra a vysíláme do vesmíru kosmické lodi. Biologie se snaží odhalit základní stavební kameny života a prakticky využít nabytých poznatků. Mnohé, kdysi velice nebezpečné nemoci, dovedeme dnes úspěšně léčit. Po celém světě prosluli chirurgové, jimž se podařila transplantace lidského srdce. To vše nás velice a právem zaměstnává, nemluvě o řadě politických událostí. Demonstrace, rozsáhlé stávky, krvavé nepokoje, války a krize v nejrůznějších částech světa. Den co den přináší noviny zprávy o neštěstích a přírodních katastrofách, o vládních převratech, o spoustě zločinů. A nad tím vším skličující úzkost před dokonale vypočítanou mašinérií zbraní jaderného, biologického anebo také chemického ničení. Byla zde někdy lidská generace, která byla vystavena tolikerým náporům? A to vše je v nejčerstvějším balení a napínavým způsobem dodáváno až do domu: tiskem, rozhlasem, televizí a prostřednictvím internetu. Nemluvě o tom, co každého z nás zaměstnává zcela osobně: život rodiny, povolání a celá řada nejmenovaných starostí a těžkostí všedního dne.

Zkrátka, den co den na nás doléhá přemíra věcí, které odvádějí naši pozornost nejrůznějšími směry. A přitom

to bývají i věci, které samy o sobě nemusí vždycky být špatné a hodné odsouzení. Ale jedno tu je přesto nebezpečné: Satanu, tomu velikému Božímu odpůrci se takto daří odvádět pozornost lidí někam jinam, přesunovat význam a důležitost věcí. V tomto směru je dnešní svět skutečně „potřeštěným“ světem. Protože na to, co je vůbec nejdůležitější, se při tom všem často zapomíná. Jeden vtipný člověk to kdysi vyjádřil takto: hlavní je, aby to hlavní zůstalo hlavním. Jenže co je hlavní? Toto: Přijmi Boží nabídku! Nejprve dej do pořádku svou věc s Bohem! Dej si otevřít oči, abys poznal, že tento svět je skrze ďábla (řecky diabolos = ten, jenž působí spletitost, zmatek) zmateným světem, a dej si nejprve opět do pořádku svůj světový názor! Pro Tebe není nejdůležitější, že dovedeme štěpit atomová jádra, že umíme přistát na Měsíci anebo transplantovat srdce, nýbrž aby Tvé srdce, to znamená Tvůj život, se stalo od základu novým. Nic menšího Bůh s Tebou nezamýšlí. Bible říká, že je blahoslavený, kdo Ho hledá celým srdcem (Žalm 119,2). Proto Tě Boží slovo vybízí, abys Ho hledal, dokud může být nalezen (Izajáš 55,6). To znamená nyní, dnes, dokud jsi živ. Co bude zítra, nemůžeš vědět. Ale dnes Bůh má s Tebou myšlenky o pokoji. A každému, kdo je upřímný, zaslibuje: *„Když mě budete hledat, naleznete mě, pokud mě budete hledat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt“* (Jeremjáš

29,13-14). A sám Pán Ježíš říká: „*Syn člověka přišel vyhledat a zachránit, co je ztraceno*“ (Ev. Lukáše 19,10). V tom jsi zahrnut i Ty. Ať jsi podle svého mínění velký hříšník anebo malý. Ať se samospravedlivě dovoláváš svých dobrých skutků a sám si chceš konstruovat žebřík do nebe, který k Tvému velikému překvapení povede právě opačným směrem, anebo ať jsi nevěrec či posměvač, patříš také mezi ty „*ztracené*“. To je ovšem důvod, aby ses zhrozil. Ale může to být také důvod k radosti, když se Ti naprosto ujasní, že Boží nabídka spásy je určena právě i Tobě. Mohu Tě rozhodně ujistit: Bůh Tě hledá! Ale hledej Ho i Ty! Pak bude moci ještě dnes dojít k spasitelnému setkání. A co se k sobě hodí lépe, nežli srdce toužící po odpuštění a pokoji a Spasitel, který Ti to oboje chce darovat?

Několik slov ateistům

Jeden německý básník současné doby vypravuje, že kdysi seděl u stolu s několika mladými lidmi, kteří hovořili o Bohu a jiných náboženských otázkách. Sami se označovali za ateisty. Když jim chvíli naslouchal, řekl nakonec: „Pánové, jsou tři druhy ateistů: Jedni jsou hlubocí myslitelé, kteří se při studiu filozofických systémů staré i nové doby dostali na scestí a nakonec ztratili víru v Boha. Nevím, zda vás k tomu přivedlo takové studium.“ Ostýchavě řekli, že ne. „Nuže, druhou

skupinou jsou ti, kteří bez jakéhokoli vlastního úsudku, jako nějací papoušci, bezmyšlenkovitě opakují něčí slova, která nejvíce slyšeli. Doufám, že k nim nepatříte.“ Živě přikývli, že ne. „Nuže, třetí skupinu pak tvoří ti, kteří nemají dobré svědomí; v jejich životě je něco špatného, takže si musejí přát, aby svatý a spravedlivý Bůh nebyl. Proto se utěšují tvrzením: ‚Ne, žádný Bůh není; hřeš si jen dál podle libosti!‘ Čtvrtá skupina už, pánové, není...” Když to dořekl, vstal z židle a opustil ty ateisty, kteří se za ním dívali s udivenými obličejí.

Dovol mi, abych se domníval, že nepatříš k ateistům „z hlouposti“ ani k těm „ze špatného svědomí“, ale k těm, kteří na základě vlastního – a jak se domnívají – hluboce podloženého přemýšlení došli k závěru, že Bůh nemůže existovat. Společně krátce prozkoumáme tři námitky:

1) První otázkou, kterou ateisté v poslední době často kladou, je: „Kde je vlastně ten váš Bůh?“

Od startu první družice země, Sputniku 1 (1. října 1957), se vědě podařilo dosáhnout významných úspěchů při průzkumu vesmíru. Všechno se rozrostlo do obrovských rozměrů. Raketa Falcon 9 společnosti SpaceX má hmotnost od 300 tun, nosnost od 10 tun (podle různých typů) a při startu spotřebuje cca 2500 kg pohonných hmot za sekundu. Také výkonnost moderních dalekohledů je obrovská. Jeden z největších zrcadlo-

vých teleskopů na světě je Gran Telescopio Canarias na Kanárských ostrovech. Do provozu byl uveden v r. 2007. Průměr zrcadla je 10,4 metrů a váží 17 tun. Dosahuje vysoké citlivosti pro pozorování velmi slabých a vzdálených vesmírných objektů. A tak je znovu a čím dál hlasitěji kladena otázka: „Kde je vlastně ten váš Bůh?“

Bible nám odpovídá, že Bůh přebývá ve světle, kam nikdo nemůže přijít (1. Timoteovi 6,16). Nedostane se tam tedy ani žádná družice nebo kosmická loď. Ani sebevětší dalekohled nikdy neumožní lidskému oku spatřit Boha. Neboť Bible říká o Bohu: „*jeho nikdo z lidí nespatrił a nemůže spatřit*“ (1. Timoteovi 6,16). Už tak velikému muži, jakým byl Mojžíš, Bůh musel říci: „*Nemůžeš vidět mou tvář, neboť člověk mě nemůže vidět a zůstat naživu*“ (Exodus 33,20). Je nemožné, aby z prachu zrozený uviděl Nesmrtelného, a nezahynul. Proto jsou všechny ty výpovědi lidí naprosto správné, když tvrdí, že tam nahoře ve vesmíru Boha neviděli, nebe nenašli a žádného anděla nespatriłi.

Profesor dr. Rohrbach, známý přírodovědec z mohužské univerzity, komentuje ona zjištění takto:

„Hledá-li někdo něco na nesprávném místě, nemůže se divit, když nic nenajde. Jestliže svou jabloň v zahradě velmi důkladně prozkoumám a zjistím, že na ní nejsou žádné hrušky, asi se mi kdekdo vysměje. Stejně nelo-

gický je ale výše uvedený závěr. Lidé hledají Boha a nebe a anděly na místě, kde je nemohou nalézt. Bůh bydlí v takovém světle, kam nikdo nemůže přijít. Kdo Ho nenašel ve vesmíru, nemá právo tvrdit, že Bůh neexistuje. Takový závěr je ve své vnitřní logice stejně nsmyslný, jako uvedený příklad s hruškami na jabloni.“

Profesor Rohrbach pak pokračuje:

„Bůh ovšem může být nalezen, ale jenom tam, kde se dává nalézt: ve Svém Slově. Tou jedinou cestou k Němu je Ježíš Kristus; On je cestou k Otci, nikdo jiný. Kdo se vydá nějakou jinou cestou, aby hledal Boha, nesmí se divit, jestliže Ho nenajde. Nechť si nechá pomoci od lidí, kteří našli Boha v Jeho Slovu – v Ježíši Kristu“ (Hans Rohrbach: „Přírodověda, světový názor, víra“, od str. 83; nakladatelství R. Brockhause, Kapesní příručky, sv. 117, 1967).

2) Mnozí vyvozují z nesporné skutečnosti, že na této zemi je příliš mnoho utrpení a nespravedlnosti, myšlenku, že Bůh nemůže existovat. Neboť – tak to říkají – je přece nemyslitelné, aby to všechno „dovolil“, kdyby existoval. Lidé, kteří takto usuzují, bývají často zatrpklí pro své osobní osudové rány a těžké zkoušky. Úplně ve svých myšlenkách zapomínají, že tento svět je padlé stvoření, to znamená, že už vůbec není takový, jaký ho Bůh zamýšlel. Měl s lidmi naprosto jiné plány. Jenže člověk se už v osobě svých prarodičů postavil proti

Bohu a tato vzpoura proti Bohu nabývá čím dále, tím opovážlivějších rysů. Všechna bezpráví a křivdy, páchané na zemi, tedy jasně ukazují, jak daleko to člověk může dovést a že Satan je kníže tohoto světa, jak to tvrdí Bible. A hrozná bezbožnost lidí bude ještě více růst a zacházet ještě dále. Také o tom mluví Bible. Ti, kdo chtějí uplatňovat tuto druhou námitku, převracejí tedy, ať už vědomě či nevědomky, pravdu tím, že nepřímo obviňují Boha, jako by On byl vinen zlými činy člověka. „Člověče, kdo vlastně jsi, že odmlouváš Bohu (nebo: „diskutuješ, přeš se s Bohem“)?“ (Římanům 9,20). – Toto bychom jim chtěli říci slovy Bible.

3) Jednou z nejnovějších námitek ateistů (i když je také povrchní) je tvrzení: Vždyť přece už ani teologové nevěří v Boha. V absolutním smyslu toto tvrzení není na místě. V některých výrazných případech však, žel, platí. A nemálo ateistů to prohlašuje s netajenou radostí. Bylo by asi těžké zjistit, jak dalece je možné u takových teologů vůbec ještě mluvit o teologiích, tj. „bohoslovcích“. Taci ve skutečnosti stojí na opačné straně a pomáhají připravovat úplné odpadnutí od Božího slova.

Poslyšme v krátkosti, co napsal věřící profesor teologie dr. Karel Heim z Tübingen r. 1958, tedy krátce před svou smrtí, jednomu ze svých přátel:

„... Neboť Boží slovo, jímž se teologie obírá, je přece svatyně, k níž se člověk má blížit jen s hlubokou pokorou. Jenom ten, kdo učinil naprosto osobní zkušenost s Kristem a zasvětil Mu svůj život, je hoden a schopen (kvůli povolání) se obírat Božím slovem. Musí za sebou mít prožité jasné obrácení. Musí mít jistotu spasení a odpuštění svých hříchů. Tak a jenom tak se stane svědkem Ježíše – svědkem, který bude moci také jiné osoby přivádět ke Spasiteli. To, co říkáte v posledním odstavci o farářském povolání, totiž že jeho dnešní představitelé při své bohoslužbě velice často vykonávají jen nedělní přednášku, která nikoho nevede k pokání, je ovšem až příliš pravdivé. Ale i dnes jsou potěšující výjimky. Jsou zase, zvláště ve svobodných církvích anebo ve stanech, probuzenečtí svědkové“ (R. F. Edel: Vědecká teologie uvnitř svých mezí, str. 4; Marburg 1963).

Rozvaž tedy, jestliže chceš vznášet výše uvedenou námitku, že nezáleží na tom, zda někdo je anebo není „teolog“, zda někdo je nebo není biskup či farář, nýbrž zda prožil či neprožil jasné obrácení. Je nutné, aby sám obdržel nový život, život z Boha, a mohl ho zvěstovat druhým. Poslouchej tedy jen takové! Bible říká: *„Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království“* (Ev. Jana 3,3). To platí pro každého, také pro teology. A o „bohoslovcích“, kteří se sice tak nazývají, ale ve

skutečnosti žádnými nejsou, mluvil velice vážně už sám Pán Ježíš. Říká o takových: „*Každá rostlina, kterou nezasadil můj nebeský Otec, bude vykořeněna. Nechte je! Slepí jsou vůdci slepých. Jestliže slepý vede slepého, oba spadnou do jámy*“ (Ev. Matouše 15,13-14). Proto se zbav myšlenek této třetí námitky! Zavádějí a jsou osudné! Porovnej též 2. Janův 7-11. verš.

Jestliže jsi byl až dosud ateistou, Bůh Ti chce být nápomocen. Jeho nabídka platí i Tobě. Čiň pokání, pojď k Ježíši a nech si dát svůj život do pořádku! Ale netrvej už dále na svém stanovisku! Jinak se dožiješ zlého překvapení; neboť setkání s Pánem Ježíšem se nevyhneš. Vůdce socialistů August Bebel kdysi řekl: „Přirozeně, že žádný Bůh není; ale jestliže nějaký je, pak jsme to my, kdo jsme byli balamuceni.“

Několik slov posměvačům

Jeden mladík mi napsal dopis. Vyjádřil v něm posměch nad Božími věcmi. Uvedl též jednu posměšnou báseň od básníka Heinricha Heineho. Odpověděl jsem mu toto:

„Milý W.! Dostal jsem Tvůj dopis a mám z toho radost, že se Ti v Tvém povolání líbí ... Báseň od Heineho, kterou jsi připojil v opisu, se mi vůbec nelíbí. Heine byl vskutku dlouhou dobu svého života velikým posměva-

čem. Později však toho trpce litoval, jak plyne z jeho básně, kterou napsal na sklonku svého života, a jejíž první sloka zní takto:

Rozbita leží stará lyra
u skály, jež se Kristus zve.
Ta lyra, která ke zlu byla,
buzena duchem temným zle,
ta lyra, která k vzpouře zněla,
pochyby, posměch, nevěru pěla.
Poklekám, Pane, volám z tísně:
Odpusť mi, odpusť moje písně!

Ale jen velice málo lidem se dostalo té milosti, že ještě krátce před svou smrtí se obrátili a unikli tak spravedlivému Božímu soudu. Jedním z největších ateistů a posměvačů byl francouzský filozof Voltaire. O jeho konci a smrtelném zápasu jsou skutečně otřesná svědectví. Ani jeho lékaři se už nemohli dívat na ten boj, v němž se již ukazovalo něco ze zásvitu plamenů pekla. Voltaire, který byl po celý život nevěreckým posměvačem, chtěl těsně před svým koncem všechno odvolat a obrátit se ... jenže bylo **navěky pozdě!**

Proto je tak nesmírně důležité neodkládat obrácení, ale **nyní**, ano, **dnes** přijmout Ježíše Krista jako Pána a Spasitele do svého srdce a domu. On prolil Svou drahou krev na golgotském kříži za naše hříchy a naši vinu,

a strpěl hrozný soud, který jsme já i Ty zasloužili. Ale spasitelné dílo Ježíše musí člověk přijmout osobně. Jinak to nejde. „*Když tedy Bůh přehlédl ty doby nevědomosti, nařizuje nyní lidem, aby všichni a všude činili pokání. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze muže* (tj. Pána Ježíše!), *kte- rého k tomu určil. Všem o tom poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých*“ (Skutky ap. 17,30-31).

Musím Ti to naprosto vážně vytknout, jsa k tomu pu- zen láskou, ale i velikými obavami o Tebe. Bůh se až dosud vypořádal s každým posměvačem. A každému říká se svatou vážností: „*Nemylte se, Bohu se nikdo ne- bude vysmívat!*“ (Galatským 6,7). A to, že – jak píšeš – „v Boha nevěříš“, Ti sotva mohu uznat. Bible říká, že i ďáblové věří v Boha, ale třesou se (Jakubův 2,19). Ostatně o takové nějaké věření hlavou, o nějaké: mít za to, že je Bůh, tu nakonec vůbec nejde. To člověka nezachrání před věčným soudem. Jde však o toto: při- nést Ježíši všechny své hříchy a celou svou vinu, při- jmout Ho do srdce a začít s tímto slavným Pánem nový život. Mohu Tě ujistit, že to je něco úžasného. A z ce- lého srdce bych Ti přál, abys tento krok učinil ...“

Potud dopis. Mým přáním a modlitbou je, aby se onen mladík vzchopil a hledal Pána Ježíše, který také jeho miloval a který by se na této zemi rád stal i jeho Pánem

a Spasitelem. Protože ani on se nevyhne setkání s Kristem.

Jistě, je to pravdivé, že Bůh se vypořádá se všemi posměvači. Již vzpomenutý Francouz Voltaire řekl r. 1778, že budovu křesťanství, k jejímuž postavení bylo třeba rukou dvanácti apoštolů, zboří jednou rukou. Prorokoval, že Bible už brzy vůbec nebude čtena. K tomu účelu vydal mnoho hanopisů, vytištěných ve vlastní tiskárně. Voltaire zemřel se slovy: „Teď budu uvržen do pekla!“ Veliký Bůh to později přivedl k tomu, že ve Voltaireově tiskárně byly tištěny Bible. – Také Angličané Gibbon a Hume, Voltairovi současníci, se pokoušeli vymýtit křesťanství. Edward Gibbon si svými knihami vydělal mnoho peněz. Mohl si koupit veliký statek. Když r. 1794 zemřel, byl tento statek prodán a získaný obnos použit na šíření evangelia. Když r. 1776 zemřel v Edinburghu David Hume, způsobil Bůh v tom městě veliké duchovní probuzení. Byla založena významná společnost pro rozšiřování Bible a k jejímu prvnímu jednání došlo právě v místnosti, v níž Hume zemřel. Jak úžasný, jak veliký je Bůh! Bible o Něm říká: „*Posměvačům se posmívá*“ (Příslaví 3,34). „*Ten, jenž trůní na nebesích, se směje. Panovník se jim vysmívá*“ (Žalm 2,4).

Dnešní doba je zvláštní mírou dobou posměvačů. Bible to předpověděla. „*Především vězte, že v posledních*

dnech přijdou s posměchem posměvači, kteří budou žít podle svých vlastních žádostí ...“ (2. Petrův 3,3; porovnej též Judův 18. verš). Jejich posměch se také velice zaměřuje proti Bibli. Ale my nemusíme Bibli obhajovat. Lev se hájí sám. Ano, Bible napadá lidi. Říká jim, jak jsou špatní. Proto se tak mnoho lidí bojí Bible. Protože Boží slovo je pravda, zasahuje lidi hluboko v jejich svědomí; protože jim nedá ani na chvíli pokoj, chtěli by se Bible zbavit, jako jeden tulák rozšlapal zrcadlo, protože mu ukazovalo, jak je neupravený a špinavý. Polož na sebe všechny knihy, které už byly napsány proti Bibli, a budeš jich mít sloupec vyšší, než je Eiffelova věž. A potom vedle nich polož Bibli. Ona vždy zůstává vítězem a přežije všechny své nepřátele. Bible nezná žádné rozpory. Ani jeden výsledek vědy – ať archeologie, fyziky či geologie – není v rozporu s Biblí. Měl by snad Ten, jenž stvořil celý vesmír a všechnu moudrost, odporovat sám Sobě? Bible je dokonalá. Právě zlato nemusí být pozlacováno, a rubíny nebývají přibarvovány. Nemusíš rozsvěcovat žádnou svítilnu, abys mohl vidět slunce. Slunce ovšem také nepotřebuje dokazovat, že je sluncem; ono jím je. Podobně tomu je i s Biblí. Nese Boží pečeť. A tato Bible Tě důtklivě napomíná: Setkej se s Ježíšem ještě zde a dnes! Jinak se s Ním budeš muset setkat na soudu, ale nenajdeš už žádnou milost. Protože lidem je uloženo jednou umřít – potom

ale bude soud (Hebrejům 9,27). Rozhodni se, dokud je ještě čas! Setkání s Ježíšem se nevyhneš.

Několik slov obrovskému zástupu formálních křesťanů

Ve známé londýnské sbírce voskových figur paní Tussaudové můžete uvidět na schodech stojícího policistu. Již mnozí ho chtěli oslovit a zeptat se ho, kam ty schody vedou; teprve pak si ale povšimnuli, že to je pouhá figura z vosku. Vypadá tak opravdově, tak neuvěřitelně skutečně, jako by to byl opravdu skutečný anglický policista. Je to však pouhý klam. Podobá se mu jen navenek.

Prošel jsem všemi sály té zvláštní výstavy. Všude bylo vidět totéž: proslulé osobnosti všech možných kategorií: králové a maršálové, politikové, umělci a vědci. Je to až k nevíře, jak jsou podobni originálu. A neuvěřitelné je i to, jak mnozí návštěvníci, jakmile přijdou do výstavních síní, zmlknou. Člověk by si myslel, že se spíše budou smát, ale ne – většina z nich jakoby oněměla. Selhává jim řeč. Neboť ty figuríny působí tísnivým, skličujícím dojmem. Jsou bez života. Jenom jejich vnější rozměry, barva a tvary odpovídají bývalé skutečnosti. Jak mnoho lidí dnes usiluje o takovou podobu navenek, o křesťanský kabát, o zevní křesťanskou formu! Je

mnoho lidí, kteří jsou pokřtěni. Ale za touto fasádou církve, do níž je téměř každý vnesen jako nemluvně, a z níž je každý vynesena v rakvi, bydlí jen málo skutečné víry. Je to až k hrůze, jak mnoho klamu a zdánlivosti nás obklopuje. Pastor J. Busch jednou řekl: „Kdo není červený, je načervenalý, a kdo není křesťan, je křesťanský.“ Jakou pravdu tím vyslovil! Právě toto je bídou dneška: máme křesťanství bez Krista. Je tu náboženství, ale není tu život. Jsou tu křesťanské formy, ale žádná moc. Je tak mnoho učených křesťanských lidí, ale tak málo srdnatých vyznavačů. Je tu tak mnoho vysoce znějících slov a názorů, ale tak málo těch, kteří by stáli na skálopevném základě ryzí biblické zvěsti. Neboť to je ta opravdu matoucí skutečnost dnešní doby, že i zlo se zastírá okázalým křesťanským pláštěm. Jak výstižně dopadají na naši přítomnost slova Bible: „*Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční. Neboť nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubití, pyšní, ruhači, rodičů neposlušní, nevďeční, bez zbožnosti, bez přirozené lásky, nesmířliví, utrhači, nezdrženliví, krutí, nemilující dobré, zrádci, směšní, nadutí, více milovníci rozkoše nežli Boha, mající formu zbožnosti, ale zapírající její moc; od takových se odvracej!*“ (2. Timoteovi 3,1-5, podle elberfeldského překladu Písma).

Jestliže patříš k obrovskému zástupu takových formálních vyznavačů, uvědom si jedno: jenom ten, kdo obdržel od Krista nový život, je opravdu křesťan. A Ty musíš uznat Krista za Pána nad svým životem. Pouhé jméno, podobnost a zdánlivá skutečnost nemají před Bohem žádnou cenu. Je tomu jako s autem. Navenek je vyleštěno na nejvyšší lesk. Motor je v naprostém pořádku. Pneumatiky, brzdy, všechno je v bezvadném stavu. Dokonce i startovací klíček je zasunut. Jenže v nádrži není žádný benzin. Chybí palivo. Mohl bys nejvýše sjet s nějakého kopce dolů. Ale zcela jistě nadejde chvíle, kdy budeš s takovým vozidlem v koncích, kdy zažiješ zlé překvapení. A jak mnozí, podle uvedeného obrazu, nemají žádný benzin! Jedou si pohodlně po široké cestě dolů, stále dál a níže. Je to ovšem špatný směr. Všichni dosáhnou cíle, s nímž nepočítali.

Kdo by sečetl obrovský zástup pokřtěných, matrikových křesťanů, obrovský počet chytráků, kteří se „pojistili“, kteří se domnívají, že jednou budou moci předložit svatému Bohu nějaký křesťanský dokument? Kdo by sečetl množství „příležitostných křesťanů“? Při křtu, confirmaci, biřmování nebo svatbě můžeš vidět jejich zaparkovaná auta. A když jsou k tomu nuceni, také u hřbitovní kaple. Jakým klamným zdáním se dnes svět obestírá! Široká cesta, která vede do věčného zahynutí, má vsutku široký křesťanský chodník. Tento sice

nevede hlubokým kalem, ale končí také, stejně jako ta cesta, ve věčné záhubě. Jde po něm nesčíslné množství lidí, kteří jsou jisti sami sebou, s bezstarostným srdcem. Nalézají se v nejlepší společnosti. Symbol křesťanství nesou vysoko. Mají jméno, ale chybí jim život. Co však říká o formálních křesťanech Bible? „*Máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý*“ (Zjevení 3,1). A jinde: „*Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc popřeli ...*“ (2. Timoteovi 3,5). Zkus se sám, zda máš život z Boha, anebo zda jsi jenom formální křesťan! Pán Ježíš Ti chce dát již zde na zemi pravý život. Jinak se s Tebou bude muset setkat jako Soudce. A setkání s Ním se nevyhneš.

Bud' – anebo

Bud' zde na zemi – anebo jednou na věčnosti. Jednou se s Ním budeš muset setkat. Rozhodnutí, zda to bude zde, anebo až tam, záleží na Tobě. On Tě vybízí k rozhodnutí, ale nenutí Tě. Bůh chce jenom dobrovolníky. Tento spisek by Ti rád pomohl, aby ses rozhodl správně. Dnes se Tě Bůh ptá, jak odpovíš na čin Jeho lásky. Můj i Tvůj hřích byl souzen na golgotském kříži na Pánu Ježíši, Božím Synu. A protože naše hříchy jsou tak těžké, odsouzení hodné, jednal tam Bůh se Svým milovaným Synem jako s nějakým vyvržencem, jako s obyčejným hříšníkem. Jistě, jak nevyzpytatelná je

Boží láska, že mohla nalézt takovouto cestu a vydat se po ní! Ale kolem této nejradostnější zprávy na světě, kolem tohoto mimořádného hlášení nemůžeš jen tak beze všeho přejít. Ono úžasné poselství má být přijato. Je to nejdůležitější rozhodnutí v životě člověka. A Bůh Ti dnes dává příležitost, aby ses rozhodl. Je to dar nezměrné ceny, pokoj, radost, štěstí a věčný život – to všechno je tu pro Tebe. Jenže musíš to přijmout, musíš si to pro sebe vzít. Patří k tomu dva kroky:

1) Vyznání, že jsi zasloužil zlořečení, smrt a trest, které Ježíš, spravedlivý Boží Syn, vytrpěl na kříži. Vezmi to se svým hříchem opravdu vážně! Hluboce se pokoř a nezatajuj svou vinu! Překonej všechny ostych před modlitbou a mluv k Bohu nahlas. Neboť: *„Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti“* (1. Janův 1,9).

2) Poděkuj srdečně a s plnou důvěrou za odpuštění svých hříchů! To, co Pán Ježíš dokonal, platí neomezeně i pro Tebe. Nemusíš čekat na nějaké pocity. Naprosto stačí Tvá víra, která dětinně věří Božímu příslibu.

Ano, potom smíš vědět, že rozsudek byl zrušen. Smrt a ďábel jsou poraženi. Neboť *„On (Pán Ježíš) byl vydán pro naše provinění a vzkříšen pro naše ospravedlnění“* (Římanům 4,25). Jeho přeslavné zmrtvýchvstání je pe-

četí Jeho smírcího díla. Mé srdce tu má všechnu příčinu klanět se!

Ale jako je jisté, že Boží Syn přišel na tuto zemi, stal se člověkem a zemřel na zlořečeném dřevě, „*aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*“, stejně jistě Bible také požaduje, aby „*aby ti, kteří žijí*“ (tj. ti, kteří skrze Jeho smrt a vzkříšení obdrželi věčný život), *nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel a vstal z mrtvých*“ (2. Korintským 5,15). Nám se jistě velice líbí, že jsme získali právo na nebe, ale tak lehko zapomínáme, že Pán Ježíš má také určité právo na celý náš život.

Rozhodnutí nyní záleží na Tobě. Bible říká: „*Povolávám dnes proti vám za svědky nebesa i zemi. Předložil jsem ti život a smrt, požehnání a kletbu. Zvol si život, abys zůstal naživu ...*“ (Deuteronomium 30,19). Dobře to rozvaž: zde nebo tam setkání s Ježíšem Kristem se nevyhneš!

„*Je hrozné upadnout do rukou živého Boha*“ (Hebrejům 10,31).

„*Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy*“ (Skutky ap. 3,19).

„*Blahoslavený je ten, z něhož je sňato přestoupení a jehož hřích je přikryt!*“ (Žalm 32,1).

F. König

Pokud máte nějaké otázky týkající se obsahu této knížky, spasení, anebo jiné v souvislosti s obsahem Bible, napište nám. Rádi Vám odpovíme.

Na požádání Vám zdarma zašleme Nový zákon (2. část Bible) a informační materiál.

ŠÍŘENÍ PÍSMATA SVATÉHO

Nabočany 19

538 62 Hrochův Týnec

www.sirenipismasvateho.cz

info@sirenipismasvateho.cz

Biblické citáty jsou převzaty z Českého studijního překladu, © Nakladatelství KMS, Praha 2009 anebo přeloženy z originálu.